

En record de les víctimes de l'aeroport de Barajas

MÚSICA CRÍTICA

Jaume Busqué TORROELLA DE MONTGRÍ

ELS TRIOS AMB PIANO DE BRAHMS

► Renaud Capuçon (violí), Gautier Capuçon (violoncel) i Nicholas Angelich (piano).
28è. Festival de Músiques de Torroella de Montgrí.

A la porta de l'església, més d'un conversava sobre l'accident d'un avió a Barajas i la mort de moltes persones. Abans d'iniciar el concert se'ns demanava un minut de recolliment per recordar les víctimes i, dempeus, respectuosament, amb els dos germans Capuçon, violí i violoncel a les mans, el pianista Nicholas Angelich i amb el públic es va fer un silenci absolut, sensible i solidari.

I, tot seguit, assistíem a un autèntic espectacle de bon treball. Individualment, perquè la música de cambra ha de ser la suma de bons professionals, d'excel·lents solistes, i de conjunt perquè els qui l'integren han d'estar atents a l'obra de l'autor i a la intervenció dels instruments del grup. Aquesta manera de procedir, que sembla simple, té, de fet, una enorme complexitat i només els millors ho saben resoldre.

El trio que formen els dos germans Capuçon i Nicholas Angelich es troba en aquesta tessitura i era un dels concerts més esperats del Festival de Torroella. Avui són dos intèrprets

FIDEL TORRENT/FESTIVAL DE MÚSIQUES DE TORROELLA

El públic i els músics, durant el minut de silenci a Torroella de Montgrí.

de primer nivell que es troben en la millor situació pel que fa a l'acceptació del públic: mereixen els elogis més càlids per les seves interpretacions.

Renaud i Gautier Capuçon fan una lectura intensa de l'obra per a violí, violoncel i piano de Brahms. Impregnen de sensibilitat romàntica les respectives lectures de les tres obres del programa. Matisen acuradament el so i, alhora, respecten la intervenció dels dos instruments. Amb el violí Guarneri del Gesù de 1737 i amb el violoncel Matteo Goffriller de 1701, o alternativament el de Joseph Contreras de 1746 —no és important quin d'aquests dos va utilitzar a Torroella—, presenten un so potent, nítid

i càlid. Però, aquest mèrit no es deu únicament a la solidesa de l'instrument. La tècnica de Renaud i de Gautier és precisa i rigorosa fins a arribar a dominar un instrument que per ell mateix ja té les característiques que se li suposen i se li demanen.

Nicholas Angelich, al piano, va resultar desigual. En un segon terme, d'entrada, potent en excés; finalment, equilibrat amb el violí i el violoncel en el Trio núm. 1 de la segona part.

Un concert que, gairebé a la fi del festival, ajuda a fer un balanç positiu, i demostra l'excel·lència i la bona salut del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí. Que compleixi molts anys!